

Uddelingen. Man kan kun angive nogle Grænselinier og maa saa skønne om Resten, og det kan være, at disse Grænselinier i visse Tilfælde bliver mindre gode. Naar man vil indskrænke Skønnet, fordi man er imod Skønnets almindelige Raaderum, kan det ske, at Grænselinien kommer til at virke uheldigt, mere uheldigt, end hvis man havde fuldstændig frit Skøn. Man kan ikke begge Dele: baade anvende Skøn og samtidig opnaa den Fordel, det er, at have opstillet bestemte Grænselinier. Det er i Rigsdagen, at disse Grænselinier er sat ind, og jeg er egentlig glad ved, at de er sat ind, for saa vidt som jeg ikke har haft noget Ønske om, at Ministeriet skulde have større Mulighed for Skøn end højst nødvendigt, og fordi disse Grænselinier ogsaa kan give Loven en Karakter af, at det gaar efter bestemte Regler, i højere Grad end naar der kun stod i Loven, at det skulde bero paa et Skøn. Men man maa være klar over, at ved at fastsætte saadanne Grænselinier kan man komme til at hindre Opfyldelsen af visse Ønsker hos Pensionister, som i og for sig var berettigede. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at der staar ikke, at der ikke maa ydes personligt Tillæg; der staar, at der ydes i Regelen ikke personligt Tillæg, saa det er ikke en absolut Grænse, man har sat, men den vil selvfølgelig komme til at virke som Hovedregel. Man har søgt at gøre selve Tjenestestillingens Forhold afgørende for, hvem der kan komme ind under Reglerne, og derfor har man bestemt, at Forskellen imellem Tjenestemandsløvens Pension og den Pension, de paagældende oppebærer, skulde være henholdsvis 400 Kr. og 200 Kr., idet man ikke har ment, at det netop var paa saadanne Steder, hvor Forskellen mellem den Pension, der nu vil kunne opnaas, og den, Pensionisterne har i Øjeblikket, ligger indenfor de nævnte Beløb, at man skal komme til Hjælp. Heller ikke her er der dog absolut Forbud imod at yde personligt Tillæg, men som Hovedregel vil det ikke blive ydet.

Ligesaa med Hensyn til Tjenestetiden, 15 Aar. I jo højere Grad man afviger fra Regelen om, at Tjenestetiden skal have været saa og saa lang, des friere Spillerum har man, og des bedre kan man i og for sig fordele Pengene dèr, hvor der trænges mest til dem; men jeg maa gentage: man kan ikke baade kræve, at der skal sættes Grænser for Skønnet, og alligevel ønske, at Skøn skal kunne udøves netop paa den Maade, at man har frie Hænder. Naar man

endelig vil ind paa at fastsætte saadanne Grænser, tror jeg ikke, man kommer udenom, at der maa fastsættes en bestemt Tjenestetid, og 15 Aar forekommer mig ikke at være for lang Tid i saa Henseende, men jeg maa indrømme, at Spørgsmaalet om Berettigelsen til at faa Pension i nogen Grad staar i Forhold til Tjenestetiden. Det kan være, at de Folk, som har en kortere Tjenestetid, trænger mere, men Lovforslagets almindelige Formaal kan ikke være at afløse al den Trang, der findes hos Folk, som en eller anden Gang har været i Statens Tjeneste, det kan kun være at hjælpe paa de almindelige Regler om, hvorledes Pension skal uddeles, og hvorledes Pensionen skal være i Stand til at dække det Behov, der er.

Vedrørende Punkt c i Stykke 2 skal jeg sige, at her er kun fastsat, hvem der ikke kan faa Del i Tillæget, der er ikke fastsat noget om, hvorvidt andre skal have Del i Tillæget. Det vil formentlig være af Interesse for den ærede Ordfører for det radikale Parti at faa dette fastslaaet. Her er Tale om Udelukkelsesbestemmelser, og dem, man udelukker, er altsaa Personer, som er fastansat i Statens eller Kommunens Tjeneste; de, der ikke er fastansatte, er ikke paa Forhaand udelukket, men deres Indtægtsforhold vil naturligvis blive taget i Betragtning. Hvis det drejer sig om en Mand, som har et stort Honorar, vil han ikke falde for Udelukkelsesbestemmelsen, men for Skønnet over, hvorledes hans Forhold i det hele er. Jeg tror derfor ikke, det Tilfælde vil komme frem, som det ærede Medlem nævnte, at man kan være løst ansat i Statens eller Kommunens Tjeneste med et stort Honorar og alligevel faa Tillæg. Det vil der nemlig blive taget Hensyn til ved Skønnet over, om vedkommendes økonomiske Forhold i Almindelighed er saadanne, at han skal have Tillæg. Men man har ikke villet positivt udelukke fra Skønnet, fra Muligheden for Skøn endda, andre end dem, der er fast ansat i Statens eller Kommunens Tjeneste, idet man gik ud fra, at disses Lønningsforhold maatte være af en saadan Art, at de ikke vil kunne komme med. Om de honorarlønnede vil der blive Lejlighed til at skønne med Hensyn til deres Indtægtsforhold i Almindelighed.

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre nævnte, at det muligvis kunde gaa saadan, at de mest ærlige fik mindst ud af denne Lovs Regler. Ja, det er maa-ske muligt — og dog vilde jeg beklage det —, thi man maa jo anmode Pensionisterne om at give Oplysninger om deres